בפסח אחד שנא' °וישחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים" וכי כל הקהל כולם שוחטים והלא אינו שוחט אלא אחד אלא מכאן שכל ישראל יוצאים בפסח אחד שליח בקדשים מנא לי? מינה, ודילמא שאני התם *דאית ליה שותפות בגויה? אלא מהכא °ויקדו להם איש שה לבית אבות שה לבית" ודילמא התם נמי דאית ליה שותפות בגויה? אלא תרי קראי למה לי? אם אינו ענין להיכא דשיך, תנידו ענין להיכא דלא שיך, הא מיבעי ליה לכדרבי יצחק *דא"ר יצחק °איש וביתו זוכה חוץ מן הפסח שנא' °מאיש לפי אכלו" נפקא, ואכתי מיבעי ליה דשותפין את הפסח על היחיד? אבל לה כמ"ד *אין שותפין את הפסח על היחיד; ואלא הא דאמר רב נידל אמר רב מנין ששלוחו של אדם כמותו שנאמר "ונשיא אחד נשיא אחד ממטה" תיפוק ליה שליחות מהכא? תיסברא דהא שליחות הוא, והא כתנים לאו בני שליחות נינהו? אלא כי הא דרבא בר רב הונא *דאמר רבא בר רב הונא אמר רב נידל אמר רב מנין שזכין לאדם שלא בפניו שנאמר "ונשיא אחד נשיא אחד" ותיסברא זכות היא הא חובה נמי איכא דאיכא דניחא ליה בהר ולא ניחא ליה בבקעה ואיכא דניחא ליה בבקעה ולא ניחא ליה בהר? ואלא כדרבא בר רב הונא -דאמר רבא בר רב הונא אמר רב נידל א"ר "מנין ליתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן שבית דין מעמידין להם אפוטרופוס לחוב ולזכות- לחוב אמאי? אלא לחוב ע"מ לזכותן? ל"ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקעו": *א"ר נחמן אמר שמואל יתומים [א] שבאו לחלוק בנכסי אבידם בית דין מעמידים [ב] להם אפוטרופוס ובודרים להם חלק יפה ואם הגדילו יכולים למחות ורב נחמן דידיה אמר אם °הגדילו איגם יכולים למחות *דא"כ מה כח בית דין יפה וכו' אית ליה לרב נחמן אם כן מה כח בית דין יפה ו*שום הדיינים שפידתו שתות או הותירו שתות מברן בחל רבן שמעון בן גמליאל אומר מברן קיים (*ואמר רבן שמעון בן גמליאל) א"כ מה כח ב"ד יפה ואמר רב הונא בר חיננא אמר רב נחמן °הלכה כדברי החכמים? לא קשיא הא

בפסח אחד שנא' °וישחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים" וכי כל הקהל כולם שוחטים והלא אינו שוחט אלא אחד אלא מכאן שכל ישראל יוצאים בפסח אחד שליח בקדשים מנא לי? מינה, ודילמא שאני התם *דאית ליה שותפות בגויה? אלא מהכא °ויקדו להם איש שה לבית אבות שה לבית" ודילמא התם נמי דאית ליה שותפות בגויה? אלא תרי קראי למה לי? אם אינו ענין להיכא דשיך, תנידו ענין להיכא דלא שיך, הא מיבעי ליה לכדרבי יצחק *דא"ר יצחק °איש וביתו זוכה חוץ מן הפסח שנא' °מאיש לפי אכלו" נפקא, ואכתי מיבעי ליה דשותפין את הפסח על היחיד? אבל לה כמ"ד *אין שותפין את הפסח על היחיד; ואלא הא דאמר רב נידל אמר רב מנין ששלוחו של אדם כמותו שנאמר "ונשיא אחד נשיא אחד ממטה" תיפוק ליה שליחות מהכא? תיסברא דהא שליחות הוא, והא כתנים לאו בני שליחות נינהו? אלא כי הא דרבא בר רב הונא *דאמר רבא בר רב הונא אמר רב נידל אמר רב מנין שזכין לאדם שלא בפניו שנאמר "ונשיא אחד נשיא אחד" ותיסברא זכות היא הא חובה נמי איכא דאיכא דניחא ליה בהר ולא ניחא ליה בבקעה ואיכא דניחא ליה בבקעה ולא ניחא ליה בהר? ואלא כדרבא בר רב הונא -דאמר רבא בר רב הונא אמר רב נידל א"ר "מנין ליתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן שבית דין מעמידין להם אפוטרופוס לחוב ולזכות- לחוב אמאי? אלא לחוב ע"מ לזכותן? ל"ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקעו": *א"ר נחמן אמר שמואל יתומים [א] שבאו לחלוק בנכסי אבידם בית דין מעמידים [ב] להם אפוטרופוס ובודרים להם חלק יפה ואם הגדילו יכולים למחות ורב נחמן דידיה אמר אם °הגדילו איגם יכולים למחות *דא"כ מה כח בית דין יפה וכו' אית ליה לרב נחמן אם כן מה כח בית דין יפה ו*שום הדיינים שפידתו שתות או הותירו שתות מברן בחל רבן שמעון בן גמליאל אומר מברן קיים (*ואמר רבן שמעון בן גמליאל) א"כ מה כח ב"ד יפה ואמר רב הונא בר חיננא אמר רב נחמן °הלכה כדברי החכמים? לא קשיא הא

בגופיה, ודקאמרת °אם איט מגין, מגין הוא ט דלמקרי ט למשומי קמן שלין ט כח ליקח בשביל לחריס להיותו זוכה להן במקצו: **ומפני מיבעי ליה.** °שם לפי שהיו מטפחין משחטין את הפסח על הימיד ועל השומרין את הפסח על הימיד: מגין שותפין עם הפסח על הימיד. רבי יהודה לחמרה ופליג עליה "מלה מוכל לזכות את הפסח בחת-ביחיד: **ופליגי סוו נמי קמניס.** בטחלי התנן וכי הוכיס להס בתורת שלוחין כתו והלה אין שלוחים לקנן דנכי ושלח ושלחה-לחם" כתיב (דברים כד) "כי יקח איש אשה" ומינה ילפינן (נג"מ דף עח:) דאין הקנן שוה שליח: **אלא.** ההוא לא לחתוי שליח אחת אלא "לזכין לאדם שלא בפניו לחת דקמניס-כשלח בפניו דמו וכיון דנחלת האדון זכות היה להס היכה חטקחס חטוקה: **אלא כדרבא.** כלומר לא זכות שלא בפניו גרידתא ליכא למשמע מיכה לגזולים אלא לאחוי נמי -דלקמיס, לפי' "חובה הבאה מחמת זכות דאמרי ב"ד לעשות להן כי הכא דלזכותס בנחלה כתו ואע"פ שפעמים שחטוקה זו מוכחס-דליכא דלא ניחא ליה בחלק שכטל כו לפ"ה לא הדרי בהו: **לחוב אמאי.** מי פשיטא לן שיכא לחוכחס מה לט להעמיד חשטרופוס לכך: **אלא לחוב ע"מ לזכות.** אע נמצינו לחן ולמרער בשביל לזכותס ולהגלחס וחס יתחייבו בדין מה שעשו מצו: **נשיא אחד.** ומצה הוה כדאמרן דליכא לניחת ליה (בבא) בהכי כי' כדאמרן: **וכולהו לו פלג יפה.** לכל אחד יפה לזה ויפה לזה: **שום סדיינים.** שממו נכסי טה למלוה שלא בפני טה ליה לא שלא מדעתו משום דלא היה לייה דיכח

[יבמות נ: וש"נ]

כתובות נא:

[כל זה ליתא במשנה דכתובות נא:]

---

**הגהות הגר"א**

[א] גמ' יתומים שבאו לחלוק . פי' כדמוכח שהיו יתומים גדולים וקטנים והוסיס שבדולים לחלוק: [ב] שם ב"ד מעמידין . פי' לקטנים. (הגר"א בשטחו עלכה פטוקה על הרא"ש):

---

**מבנה:** (א-ד)
◇- מקורות לשליחות בקדשים עבור ר' יוחנן
◇- קושיות
△- ת-תשובות

**מבנה:**
= ג' נסיונות- מה למד ר' נידל אמר רב מהפסוק "ונשיא אחד וכו'"
◇- דחיות

**נושא:** מה כח ב"ד יפה

**תום' ר"י הזקן**

[ע"ש תוס' שהקדימן סמ: ד"ה קמן ותוס' נמין מד: ד"ה שלחי]

---

מעמידין להם אפוטרופוס בין לזוכה בין לחוכה ומסתבר דהלכה כר' יוסי בר' חנינא וכבריימא דתניוקין שאין מעמידין אפוטרופוס לחוב ע"מ לזכות ואפי' בדשות ב"ד אין כח לב"ד לעשות אפוטרופוס לזה דהא קי"ל כר' יוחנן ו) דזוכיא הפעה שכיעתו לחלק הגדולי היתומים יכולין למחות וכ"ש שאין להם לחוב ע"מ לזכות הילכך העיקר כפירושא בתרא ולית הלכתא כתוספתא דהדיא כר' יוחנן שיוכא דאמר שיש רשות למנות אפוטרופוס לחוב ע"מ לזכות ולית הלכתא הכי אלא כר' נחמן וכן דעת הר"ם שלא הביא אלא דרב נחמן ובריימא דהניוקי כמו שתמצא בנתלתה: חלק יפה.בבל כתם: הגדולי היתומים. לפחות לבמל חלוקה: שום הדיינים. ששמו נכסי

ו) נרחה לי"ל דהא קי"ל כרב נחמן דסיכח בפעה דאפטרופוס שמיטה .